

Arrest

nr. 235 944 van 20 mei 2020
in de zaak RvV XI/IV

Inzake: X

wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Mevrouw X handelend in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 12 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent een Noord-Macedonisch staatsburger van Albanese origine, geboren op 16 juni 2016 in Skopje (Noord-Macedonië). Je bent aldus minderjarig. Je moeder I.B. (...) (O.V. X), diende op 16 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Jij en je broer A. (...) (O.V. X) volgden als minderjarigen de procedure van je moeder. Zij haalde aan dat zij door haar echtgenoot, jouw vader, X.B. (...), vaak geslagen en mishandeld werd. Na een ruzie op 29 april 2018, waarbij zij opnieuw door hem geslagen werd, vluchtte zij met jou en je broer naar het ziekenhuis. Zij was toen zwanger van haar derde kind. Nadat de arts in het ziekenhuis had vastgesteld dat haar verwondingen door geweld waren toegebracht,

werd de politie verwittigd. Je moeder maakte een melding van huiselijk geweld. Zij verbleef de volgende nacht met jou en je broer bij haar zus en haar gezin in Skopje. In het midden van de nacht werd zij gewekt door jouw vader die naar jouw moeder aan het roepen was. De volgende dag hoorde jouw moeder dat jouw vader ondertussen verhoord was door de politie maar was vrijgelaten. Er werd jouw moeder meegedeeld dat zij terecht kon in een opvanghuis voor slachtoffers van huiselijk geweld. Nadat zij hoorde dat zij slechts drie maanden in het vluchthuis zou kunnen blijven, besloot zij er niet naartoe te gaan. Een week later, op 8 mei 2018, reisde zij met jou en je broer naar België. Op 19 oktober 2019 besliste het Commissariaat-generaal dat haar verzoek kennelijk ongegrond was. Jouw moeder had immers niet aannemelijk gemaakt dat zij voor haar problemen met jouw vader geen beroep kon/zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten. Uit haar verklaringen bleek dat de Noord-Macedonische autoriteiten inspanningen hebben geleverd om haar bescherming te bieden en haar veiligheid te verzekeren maar dat jouw moeder hier niet op is ingegaan. Zelfs indien jouw vader zijn invloed zou aanwenden bij de politie, dan nog had jouw moeder niet aannemelijk gemaakt hiervoor geen beroep te kunnen doen op de Noord-Macedonische autoriteiten voor hulp en/of bescherming. Voorts erkende het Commissariaat-generaal dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is maar stelde dat de Noord-Macedonische autoriteiten inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Het beroep tegen deze beslissing werd op 4 februari 2019 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die nadat opgeworpen te hebben dat er vraagtekens dienen geplaatst te worden bij de ernst, de geloofwaardigheid en de oprechtheid van de ingeroepen vrees aangezien het profiel van je vader niet aannemelijk werd gemaakt, de conclusies van het CGVS inzake de bescherming van de autoriteiten in Noord-Macedonië herhaalde. Vervolgens werd door je moeder op 12 maart 2019 een verzoek ingediend in naam van je achtjarige broer. Je broer en je moeder werden naar aanleiding hiervan gehoord. Hij verwees hierbij naar dezelfde feiten als jullie moeder. Je vader was niet alleen gewelddadig ten aanzien van jullie moeder maar ook ten aanzien van je broer. Later deed je broer zijn verhaal aan de politie. Na jullie komst naar België belde je vader je broer en stuurde hem berichten. Je vader dreigde ermee je broer van je moeder weg te nemen. Jullie moeder gaf aan dat zij vanuit België de echtscheidingsprocedure heeft opgestart. Zij wees er net als je broer op dat je broer in Macedonië door jullie vader werd mishandeld en dat hij er mee gedreigd heeft hem van haar te zullen wegnemen. In de berichten die jullie vader naar je broer stuurde, dreigde hij er bovendien mee jullie moeder te vermoorden. Jullie moeder vreesde jullie vader omdat hij de regels van de islam volgt en meent het recht in eigen handen te mogen nemen. Op 30 juli 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal het verzoek van je broer niet-ontvankelijk. Er werd vastgesteld dat je broer zijn verzoek baseerde op dezelfde gronden die jullie moeder had aangehaald bij haar verzoek, waarvan de beslissing definitief was en ook voor je broer (en jou) gold. Bovendien maakte je moeder ook in het kader van het verzoek van je broer niet aannemelijk dat ze voor de problemen met jullie vader en de bedreigingen die hij uitte geen beroep zou kunnen doen op de Noord-Macedonische autoriteiten. Er werd geen beroep aangetekend tegen de beslissing in het kader van het verzoek van je broer. Op 8 augustus 2019 diende je moeder in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in. Ze stelde daarbij dat haar ex-man jou wilde meenemen naar Noord-Macedonië. Je moeder werd uitgenodigd voor een gesprek op het Commissariaat-generaal om jouw verzoek toe te lichten op 18 september 2019 maar was om medische redenen afwezig. Zij werd opnieuw uitgenodigd voor een gesprek op het Commissariaat-generaal op 17 oktober 2019. Je moeder was opnieuw afwezig op het gesprek. Na het gesprek, stuurde de procedureverantwoordelijke van het opvangcentrum waar jij en je moeder verblijven een email ter verklaring van de afwezigheid van je moeder bij het gesprek. Ze stelde in deze email dat je moeder de aangetekende zending niet in ontvangst kon nemen omdat ze niet langer beschikt over een bijlage 26 en een attest van immatriculatie op eigen naam om zich te identificeren. Ze ontving daarom de uitnodiging pas op de dag van het gesprek. Voor het overige werden er geen documenten neergelegd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Aangezien jij wegens jouw jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, werd jouw moeder, I.B. (...), uitgenodigd om verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Er kan dus redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek

rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In het kader van het verzoek om internationale bescherming dat je moeder indiende in jouw naam, was je moeder afwezig op het tweede gesprek waartoe ze was uitgenodigd door het Commissariaat-generaal om jouw verzoek toe te lichten. De verklaring die werd gegeven voor de afwezigheid van je moeder, met name dat zij de aangetekende zending niet in ontvangst kon nemen wegens gebrek aan bijlage 26 of attest van immatriculatie om zich te identificeren (zie briefwisseling in het dossier), kan niet overtuigen. Uit het dossier van je moeder blijkt immers dat zij beschikt over een geldig Macedonisch paspoort en Macedonische identiteitskaart en zij er dus wel degelijk toe in staat is zich te identificeren. Zoals vermeld in de uitnodiging die je moeder ontving, kan ik bovendien een beslissing nemen op basis van de informatie waarover ik beschik. In dit geval blijkt uit de gegevens in je dossier en de verklaringen van je moeder in het kader van haar verzoek, dat van je broer en dat van jou, dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde bij haar verzoek van 16 mei 2018, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je moeder verwijst immers naar de problemen met haar ex-man, jouw vader, en stelt dat ze vreest dat jij door hem zal worden meegenomen naar Macedonië (zie document 'extra vragen', ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je bij het verzoek van jouw moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg ook de beslissing dat haar verzoek kennelijk ongegrond is, ook voor jou geldt. In het kader van het verzoek van je broer haalde je moeder dezelfde elementen opnieuw aan.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat jij geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste, en tevens enig, middel op de:

"Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet".

Verzoekster verwijst naar de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en past de elementen uit deze definitie toe op haar problemen en situatie.

Verzoekster betoogt:

"Verzoeker vreest vervolgd te worden door een van zijn gewelddadige vader.

Ter staving van zijn subjectieve vrees wou ze te verwijzen naar haar verklaringen tijdens het gehoor van het CGVS. Maar dit gehoor is nooit plaats gevonden.

Verzoeker kan de bescherming van de lokale autoriteiten niet krijgen omdat deze laatste corrupt en amper in staat is voor zichzelf te zorgen.

(...)

Verweerster heeft de asielaanvraag van verzoeker afgewezen omdat verzoeker niet aanwezig was tijdens haar gehoor bij het CCVS.

Verzoeker meent dat ze deze oproeping nooit ontvangen heeft. Ter staving hiervan wenst ze te verwijzen naar de communicatie tussen het centrum en de verweerster waarin uitgelegd was dat mevrouw de oproeping niet ontvangen heeft.

De post heeft geweigerd om de oproeping aan mevrouw af te geven omdat ze over geen oranjekaart beschikt.

De medewerker van de post heeft niet aan mevrouw gevraagd of ze over een paspoort beschikt.

Verweerster gebruikt ten onrechte het hebben van een paspoort tegen verzoekers moeder om haar foutieve beslissing te motiveren.

Mevrouw B. (...) heeft aan de sociale assistente volmacht gegeven om deze oproeping te bekomen.

De sociale assistente is de oproeping ging halen op de dag van het gehoor.
Verzoeker meent dat de rechten van haar dochter geschonden is door de oproeping niet op tijd te kunnen ontvangen en door niet gehoord te worden.
Verzoekers raadsman heeft aan verweerster uitdrukkelijk gevraagd om een kopie van de communicatie tussen haar en het asielcentrum naar hem te sturen.
De raadsman van verzoeker heeft een kopie van het dossier ontvangen maar deze communicatie mbt niet op tijd ontvangen van de oproeping bevindt zich niet in het dossier.
Verweerster stelt ten onrechte dat de procedurele noden gerespecteerd is in hoofde van verzoeker gezien haar moeder opgeroepen was.
Verweerster vergeet blijkbaar in haar motivering om te vermelden dat ze een beslissing genomen heeft zonder deze moeder te horen.
Verweerster stelt dat de verklaringen van verzoekers moeder en het asielcentrum haar niet overtuigd waarom ze afwezig was.
Verzoeker begrijpt een dergelijke argument niet.
Het is geen verzonnen feiten maar een vastgesteld feit door de sociale assistente in het centrum.
Als dit verweerster niet overtuigd wat dan wel???
Verzoeker meent dat verweerster heeft nagelaten om met deze elementen rekening te houden.
Dat dit middel gegrond is."

Verzoekster vervolgt:

"Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.
Hierbij wensen verzoekers te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':
"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".
Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door het feit dat ze een gewelddadige vader heeft en dat ze op de bescherming van de autoriteiten niet kunnen rekenen.
Ze is van oordeel dat ze in ondergeschikte orde in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming."

2.2. Verzoekster vraagt gelet op het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster internationale bescherming behoeft integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. Waar verzoekster stelt dat minstens *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* geschonden is, ziet de Raad voorts niet in op welke wijze de bestreden beslissing het haar onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoekster blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *"de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* kan dan ook niet worden aangenomen.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Waar verzoekster betoogt dat haar advocaat de communicatie tussen verweerder en het asielcentrum, hoewel deze werd opgevraagd, niet heeft ontvangen en waar zij laat uitschijnen dat zij daardoor van deze communicatie geen kennis heeft of kon krijgen, dient te worden vastgesteld dat dit geen steun vindt in het dossier en dat verzoekster zulks geheel niet aannemelijk maakt.

Vooreerst is het in dit kader niet ernstig van verzoekster om enerzijds te beweren dat zij geen kennis zou hebben van de voornoemde communicatie doch om anderzijds ter staving van haar betoog expliciet te verwijzen naar deze communicatie en hetgeen hierin uitgelegd staat.

Uit het dossier blijkt verder dat verzoeksters advocaat op 4 november 2019 om 19u18 per e-mail verzocht om een kopie van het dossier *“Met al de communicatie tussen het asielcentrum en uw dienst over de afwezigheid van mijn cliënt”*. Reeds de volgende dag, op 5 november 2019 om 15u40 werd vervolgens een kopie van het dossier aan verzoeksters advocaat overgemaakt (administratief dossier, stuk 1). Verzoekster staat niet en er blijkt nergens uit dat het ontvangen dossier onvolledig was en dat de betreffende communicatie ontbrak. Bovendien liet verzoekster, hoewel zij daartoe gezien het onderhavige verzoekschrift slechts werd ingediend op 12 november 2019 nog ruimschoots de kans had, na om (de dienst advocaten van) het CGVS ervan in kennis te stellen dat haar verzoek betreffende het overmaken van de voormelde communicatie niet werd ingewilligd, om het CGVS te herinneren aan dit verzoek of om opnieuw of alsnog te verzoeken om de gevraagde informatie aan haar over te maken. Daarenboven kon verzoekster ook op andere wijze gebruik maken van haar inzagerecht. Dit liet haar immers toe om haar dossier bij het CGVS in te kijken en kennis te nemen van de inhoud van het administratief dossier teneinde haar verdediging te organiseren.

3.5. Verzoekster verwijt verweerder verder dat de bestreden beslissing werd genomen zonder dat haar moeder werd gehoord door het CGVS. Zij acht haar rechten hierdoor geschonden.

Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd:

“In het kader van het verzoek om internationale bescherming dat je moeder indiende in jouw naam, was je moeder afwezig op het tweede gesprek waartoe ze was uitgenodigd door het Commissariaat-generaal om jouw verzoek toe te lichten. De verklaring die werd gegeven voor de afwezigheid van je moeder, met name dat zij de aangetekende zending niet in ontvangst kon nemen wegens gebrek aan bijlage 26 of attest van immatriculatie om zich te identificeren (zie briefwisseling in het dossier), kan niet overtuigen. Uit het dossier van je moeder blijkt immers dat zij beschikt over een geldig Macedonisch paspoort en Macedonische identiteitskaart en zij er dus wel degelijk toe in staat is zich te identificeren. Zoals vermeld in de uitnodiging die je moeder ontving, kan ik bovendien een beslissing nemen op basis van de informatie waarover ik beschik.”

Vooreerst kan in het kader van het voorgaande worden gewezen op hetgeen gesteld wordt in artikel 57/6, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de minderjarige verzoeker om internationale bescherming, bedoeld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, wordt gehoord door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, voor zover de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dat zijn leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid dit toelaten. Verzoekster is geboren op 16 juni 2016, zodat bezwaarlijk kan worden gesteld dat haar leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid toelieten dat zij zelf werd gehoord door het CGVS. Zoals reeds werd aangegeven in de uitnodigingen die verzoeksters moeder ontving en waarin verzoeksters moeder vriendelijk werd uitgenodigd voor een gesprek op de zetel van het CGVS, verhinderde niets het CGVS verder om, bij afwezigheid van verzoeksters moeder op deze gesprekken en indien haar moeder geen gevolg gaf aan de uitnodigingen, in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster een beslissing te nemen op basis van de informatie waarover het CGVS beschikte.

Nog los van de vraag of de door de moeder van verzoekster opgegeven reden voor haar afwezigheid ten tijde van het tweede geplande persoonlijk onderhoud bij het CGVS al dan niet geloofwaardigheid ontbeert, dient in dit kader voorts te worden vastgesteld dat verzoekster geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt dat of op welke wijze haar rechten zouden zijn geschonden doordat haar moeder uiteindelijk niet op gesprek ging bij het CGVS. Verzoekster preciseert immers op generlei wijze waarover haar moeder gehoord had willen of moeten worden en geeft niet aan welke elementen haar moeder tijdens zulk gesprek had kunnen of willen aanbrengen. Verzoekster duidt voorts niet hoe het gegeven dat haar moeder uiteindelijk niet op gesprek ging bij het CGVS van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Zij toont niet aan dat of op welke wijze een eventueel gesprek had kunnen leiden tot een andere beslissing. Niets verhinderde verzoeksters moeder bovendien om naar aanleiding van haar afwezigheid tijdens beide voorgestelde gesprekken bij het CGVS de nodige relevante elementen of informatie – eventueel schriftelijk – aan te reiken aan het CGVS. Zij liet echter na zulks te doen. Evenmin reikt verzoeksters moeder, die het onderhavige verzoekschrift indient in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van verzoekster, hoewel zij daartoe middels dit verzoekschrift de kans heeft, ook maar één bijkomend element of gegeven aan dat

relevant zou kunnen zijn bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekster.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Aangezien jij wegens jouw jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, werd jouw moeder, I.B. (...), uitgenodigd om verklaringen af te leggen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Er kan dus redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.”

3.6. Verzoekster vergenoegt zich er voor het overige toe de aangehaalde vrees ten aanzien van haar vader te herhalen en te poneren dat zij van de lokale autoriteiten geen bescherming kan krijgen.

Hiermee doet verzoekster in het geheel geen afbreuk aan de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte motieven:

“Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

(...)

In dit geval blijkt uit de gegevens in je dossier en de verklaringen van je moeder in het kader van haar verzoek, dat van je broer en dat van jou, dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde bij haar verzoek van 16 mei 2018, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je moeder verwijst immers naar de problemen met haar ex-man, jouw vader, en stelt dat ze vreest dat jij door hem zal worden meegenomen naar Macedonië (zie document ‘extra vragen’, ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je bij het verzoek van jouw moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg ook de beslissing dat haar verzoek kennelijk ongegrond is, ook voor jou geldt. In het kader van het verzoek van je broer haalde je moeder dezelfde elementen opnieuw aan.”

3.7. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT